

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/94/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2721200946
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2721200946.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v právnej veci žalobkyne: X. G., nar. X. S. XXXX, trvalý pobyt C. XXX/XXX, T., zastúpenej advokátom: JUDr. Ján Pekar, Potočná 191/39, Skalica, proti žalovanému: K. G., nar. X. D. XXXX, trvalý pobyt C. XXX/XXX, T., zastúpeného advokátom: JUDr. Ľubomír Vanek, Potočná 169/85, Skalica, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo 14. júla 2021, č. k. 5C/18/2021 - 10, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o uložení povinnosti žalovanému nevstupovať do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX (I.) a v časti o uložení povinnosti žalobkyni v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať na súd žalobu (II.) p o t v r d z u j e a v časti trvania neodkladného opatrenia m e n í tak, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej o žalobe žalobkyne podanej proti žalovanému o jeho vylúčenie z užívacieho práva k nehnuteľnostiam.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v plnom rozsahu.

III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. nariadil žalovanému dočasne nevstupovať do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre obec T., katastrálne územie T. (pozemky: parcely registra „C“: parcela č. 13497/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 428 m², parcela č. 13497/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 155 m², parcela č. 13497/3 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 44 m², parcela č. 13497/4 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 79 m², parcela č. 13497/5 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 14 m², parcela č. 13498 záhrada o výmere 1372 m², parcela č. 13519/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 14 m²; stavby: rodinný dom súpisné číslo XXX postavený na parcele číslo 13497/2 a číslo 13519/2, hospodárska budova bez súpisného čísla č. XXX postavená na parcele č. 13497/3, na parcele č. 13497/4 a na parcele č. 13497/5), II. uložil žalobkyni, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala na súd žalobu, ktorou sa začne konanie strán žalobkyne a žalovaného o jeho vylúčenie z užívacieho práva k nehnuteľnostiam uvedeným vo výroku I. (II.) a III. priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, 2 písm. e), § 328 ods. 2 druhá veta, § 329 ods. 1 prvá veta, § 334, § 336 ods. 1, 2, 3 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil, že základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, pričom o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd najčastejšie rozhoduje bez výsluchu a vyjadrenia strán, ako aj bez nariadenia pojednávania. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie

neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli osvedčené (nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 písm. e) CSP postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia, čo znamená, že súd pomocou predložených dôkazných prostriedkov zisťuje iba najvýznamnejšie rozhodujúce skutočnosti a stačí ak osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Neodkladné opatrenie je okamžitým a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a v jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku uplatnenia zákazu vstupu sa ohrozenej osobe poskytne pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí zotrvať v spoločnom obydli s násilnou osobou, alebo žiť v strachu a obavách o svoji život i zdravie. Násillie pritom zahŕňa akékoľvek akty vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť alebo jej bráni robiť niečo, čo chce urobiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, keďže zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako vážne následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia. Právo nebyť vystavený násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násillia vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ďalej len „ÚS SR“ (zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násillia páchaného na ženách a iné. V dôsledku uplatnenia zákazu vstupu sa ohrozenej osobe poskytuje rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí zotrvať v spoločnom obydli s násilnou osobou. Účelom neodkladného opatrenia v zmysle ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e) CSP je poskytnúť ohrozenej strane neodkladnú ochranu, prípadne zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jej postavenia, aj za cenu, že skutkový stav nie je náležite zistený. Obsah neodkladných opatrení požadujúcich zdržať sa určitého konania v súvislosti s ochranou integrity ohrozenej osoby vychádza zo znenia článku 3.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody sa domnievať, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa odvodzuje svoju požiadavku na neodkladnú úpravu pomerov pre existenciu nebezpečenstva bezprostredne jej hroziacej ujmy, spočívajúcej v dopúšťaní sa agresívneho a vulgárneho konania žalovaného voči jej osobe a ich spoločným deťom, žijúcich v spoločnej domácnosti, pričom žalobkyňa sama má obavu o svoje zdravie a život z dôvodu vyhrážok zo strany žalovaného. Žalobkyňa podľa záveru súdu prvej inštancie dostatočne spoľahlivo osvedčila dôvodnosť naliehavej potreby bezodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami konania, ktoré nasvedčujú, že zo strany žalovaného dochádza k psychickému ubližovaniu žalovanej v podobe vyhrážok a zastrašovaniu, ktoré konanie predstavuje bezprostredné ohrozenie duševného zdravia žalobkyne. Potvrdenie o vykázaní žalovaného zo spoločného obydlija zo dňa 7. júla 2021 osvedčilo dostatočným spôsobom pre účely nariadenia neodkladného opatrenia, že žalovaný ohrozuje duševnú integritu žalobkyne svojim konaním a preto boli naplnené zákonom stanovené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Takýmto rozhodnutím je možné zabrániť, aby konanie žalovaného nenadobudlo v budúcnosti vyššiu intenzitu, keď by sa mohlo jednať o trestnú činnosť (prečin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona). Vzhľadom na charakter obmedzenia práva žalovaného, žalobkyňa bola uložená povinnosť, aby v tridsať dňovej lehote počítanej od právoplatnosti uznesenia podala žalobu, ktorou iniciuje konanie na súde o vylúčenie žalovaného z užívacieho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Ide o primeranú lehotu s poukazom na problémy vzniknuté po skončení spoluzitia účastníkov konania. Z obsahu návrhu žalobkyne vyplýva, že neodkladné opatrenie má povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou. Prostredníctvom účinkov neodkladného opatrenia, podaného žalobkyňou bez riadnej žaloby, nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Ak žaloba nebude podaná v stanovenej lehote, súd bude postupovať podľa § 336 ods. 3 CSP a uznesenie o neodkladnom opatrení zruší aj bez návrhu. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto jej vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

2. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný, navrhujúc jeho zmenu zamietnutím návrhu v celom rozsahu. Odvolanie odôvodnil tým, že neboli splnené procesné podmienky, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie vychádzal len z tvrdení žalobkyne, ktorá v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odkazovala na skutočnosť, že dňa 7. júla 2021 bol žalovaný vykázaný zo spoločného obydla (rodinného domu a príslušných priestorov), podľa potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydla vydaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Skalici, obvodné oddelenie Policajného zboru Holíč sp. zn. ORPZ-SI-OPDP3-2021/003245. Žalovaný označil napadnuté súdne rozhodnutie za nedostatočne odôvodnené, zmätočné, nevykonateľné a nad mieru prípustnú zákonom zasahujúce do ústavou garantovaných vlastníckych práv. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že z hľadiska nevyhnutnej dočasnej ochrany žalobkyne, ako možnej obeť násillia, je potrebné návrhu vyhovieť, je formalistické, bez vysporiadania sa so skutočnosťou, že žalobkyni už bola poskytnutá dočasná ochrana prostredníctvom vykázania žalovaného z obydla príslušníkmi policajného zboru. Svojim rozhodnutím tak súd prvej inštancie neprípustne predlžuje tento inštitút vykázania v zákonom stanovenej dĺžke desať dní, bez náležitého odôvodnenia takéhoto zásahu do vlastníckych práv žalovaného. Žalobkyňa žiadne efektívne úkony vo veci samej smerujúce k vyriešeniu daného stavu nevykonáva. Žalovaný dôrazne odmietol, že by sa jeho správanie vymykalo bežným štandardom medziľudského správania natoľko, že by mala žalobkyňa pociťovať dôvodnú obavu o svoj život alebo zdravie. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaný požíva vo zvýšenej miere alkohol, nadávky a vyhrážania z jeho strany sú na dennom poriadku, pričom tento stav má pretrvávajúť podľa jej tvrdenia približne štyri roky. V priebehu uvedenej doby však žalobkyňa nepodala žiaden návrh na súd alebo iný príslušný orgán, ktorým by iniciovala konanie smerujúce k vyriešeniu ňou popísanej situácie. Pokiaľ žalobkyňa zostáva nečinná niekoľko rokov a toleruje správanie manžela, ide o účelovú obranu, že práve terajšie konanie vyžaduje taký zásah do práv žalovaného. Nezhody medzi účastníkmi sú dlhodobé, nemajú stupňujúcu intenzitu. Bola by porušená rovnosť účastníkov, ak by súd nedôvodne nad prípustnú zákonom tolerovanú mieru poskytol ochranu jednému z účastníkov konania na úkor druhého, ktorý bol nielen vykázaný zo spoločného obydla, ale v dôsledku toho je mu bránené aj vo výkone podnikateľskej činnosti, pretože v predmetnej nehnuteľnosti sa nachádzajú veci žalovaného potrebné pre jeho výkon podnikania. Tým je neprípustne obmedzovaný aj v pracovnej oblasti. Druhý výrok napadnutého rozhodnutia je nezákonný a nevykonateľný, pretože sa vzťahuje na celú nehnuteľnosť, teda aj na spoluvlastnícky podiel v rozsahu jedenej štvrtiny k predmetným nehnuteľnostiam, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Akékoľvek úkony žalobkyne vo vzťahu k vylúčeniu užívacieho práva vlastníka k jeho výlučnému majetku, by boli nezákonné a v rozpore s ústavou garantovanej nedotknuteľnosti vlastníctva. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je neprimerané aj z hľadiska akým zasahuje do práv žalovaného, keď žalobkyňa v návrhu nešpecifikovala po akú dobu má neodkladné opatrenie trvať. Neodkladné opatrenie musí byť časovo ohraničené, ak ním nie je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi účastníkmi konania. Neodkladné opatrenie má nastoliť určitý stav len dočasne, bez ujmy na konečnú definitívnu ochranu poskytovanú až rozhodnutím vo veci samej. Súd prvej inštancie (bez navrhovanej úpravy zo strany žalobkyne) formálne časovo ohraničil účinnosť neodkladného opatrenia (lehota 30 dní na podanie nezákonného návrhu), avšak z postupu žalobkyne nebolo osvedčené ako chce ďalej vo veci postupovať a aké prostriedky civilnej ochrany chce využiť. Predovšetkým by súd nemal svojím postupom iniciatívne nabádať žalobkyňu k podávaniu neurčitých návrhov a odôvodňovať tak možnosť a zákonnosť neodkladného opatrenia. Žalobkyňa neuvádza čoho sa mieni domáhať žalobou vo veci samej, ani proti komu a či mieni podať žalobu vo veci samej. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí podľa doterajšej judikatúry vyplývať aj vecná súvislosť s požadovanou dočasnou ochranou a rozhodnutím vo veci samej, čo znamená, že musí byť osvedčené, že vzťah, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana bude vyriešený v konaní o návrhu vo veci samej s konečnou platnosťou. Ak by bol žalovaný natrvalo vylúčený z užívania svojej nehnuteľnosti, predstavovalo by to najzávažnejší zásah do jeho vlastníckych práv.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že tvrdenia žalovaného nezodpovedajú skutočnému stavu veci. Súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustanoveniami zákona č. 171/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov. Dodržal príslušné zákonné ustanovenia v nadväznosti na situáciu ku ktorej došlo 7. júla 2021. Žalovaný bol vykázaný z predmetných nehnuteľností policajným orgánom po dobu desať dní. Uvedenému postupu predchádzal konflikt vyvolaný žalovaným, ktorý sa dostavil značne pod vplyvom alkoholu, v tomto stave začal žalobkyni vulgárne nadávať a chovať sa ako nepríčetný. Prítomná dcéra L.

G., narodená XX. L. XXXX sa v čase príchodu žalovaného učila (študentka Karlovej univerzity v Prahe, odbor medicína) v rámci dištančného štúdia. Potom čo vyzvala žalovaného, aby prestal sloвне vulgárne útočiť na žalobkyňu, začal žalovaný útočiť aj voči nej. Jej otvorený pracovný notebook rukami zatváral a spôsob akým rukami pohyboval voči žalobkyňi a dcére, v rámci jeho pretrvávajúceho vulgárneho útoku, privodil obavy, že žalovaný môže fyzicky zaútočiť. V čase konfliktu mal žalovaný vyše 2 promile alkoholu v krvi. Po príchode polície žalovaný utiekol do podkrovných priestorov ich rodinného domu. Na výzvu príslušníkov policajného zboru, aby s nimi komunikoval, sloвне zaútočil aj na nich a bol voči príslušníkom polície verbálne agresívny. Príslušníci polície tak dospeli k záveru o nutnosti vykázania žalovaného zo spoločného obydlija, keďže si uvedomili závažnosť konania žalovaného značne pod vplyvom alkoholu a tiež možnosť jeho fyzického útoku voči žalobkyňi a dcére. Požívanie alkoholických nápojov žalovaným trvá už takmer štyri roky. Po uvedení dobu žalovaný udržiava známosť s inou ženou, trávi s ňou všetky sviatky (Vianoce, Veľkonočné sviatky). Žalobkyňa a žalovaný mali ústnu dohodu, že situáciu nebudú riešiť rozvodom a (z finančných dôvodov) následným majetkovým vyporiadaním. Žalovaný neuviedol kde a v akom rozsahu by sa mal nachádzať spoluvlastnícky podiel jednej štvrtiny vo výlučnom vlastníctve žalovaného k nehnuteľnostiam, z ktorých bol vykázany. Je nepochybné, že takáto možnosť nie je, pretože samostatný podiel vyčlenený na predmetných nehnuteľnostiach nie je. Rozhodnutím o vykázaní žalovaného z nehnuteľností nie je dotknuté alebo ohrozené vlastnícke právo žalovaného. Trvanie neodkladného opatrenia je definované v súdnom rozhodnutí, do nadobudnutia jeho právoplatnosti, v prípade, že bude potvrdené a následne podaním ďalšieho návrhu vo veci samej. Účinnosť neodkladného opatrenia zaniká v prípade, ak by odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a návrh žalobkyne zamietol, respektíve ak by bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolacím súdom a žalobkyňa by nepodala v lehote 30 dní žalobu v súlade s výrokom II. napadnutého uznesenia. Nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že by súd nemal nabádať k podaniu ďalšieho návrhu. Bolo povinnosťou súdu prvej inštancie uviesť pre žalobkyňu určitú povinnosť, ktorou by bola ohraničená účinnosť neodkladného opatrenia. V prípade, že by žalovaný nepodal odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktoré by nadobudlo právoplatnosť, z dôvodu obáv z konania žalovaného pod vplyvom alkoholu, jeho opakovaného hrubého verbálneho útoku a hrozby fyzického útoku, by žalobkyňa nepochybne v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala žalobu o zákaz vstupu žalovaného do predmetných nehnuteľností. Svoj postup bude žalobkyňa zvažovať aj v súčasnosti s ohľadom na ochranu jej detí, najmä staršej dcéry L. G., pred hrubými slovnými útokmi žalovaného, ktorý dlhú dobu dochádzal do domácnosti pod značným vplyvom alkoholu. Žalovaný žiadnym spôsobom nepoprel, že došlo dňa 7. júla 2021 k hrubému slovnému útoku na žalobkyňu a dcéru L.. Nepoprel ani to, že popri hrubých vulgárnych výrazoch, voči nej a dcére, používal výrazy, či chce dostať na papuľu, či jej dá šupu, keď to bude najmenej čakať. Žalovaný nepoprel, že pri tomto konflikte mu príslušníci polície namerali 2 promile alkoholu v krvi, a že sloвне útočil aj na príslušníkov polície. Príslušníci policajného orgánu správne vyhodnotili situáciu, keď konaním žalovaného bolo preukázaná hrozba fyzického útoku na žalobkyňu, ako aj na dcéru L. a vykázali žalovaného zo spoločného obydlija. Súd prvej inštancie preto správne vyhodnotil predložené dôkazy a nariadil žalovanému, aby dočasne nevstupoval do predmetných nehnuteľností. K vyjadreniu predložila žalobkyňa čestné prehlásenie dcéry L. G. opisujúcej extrémne zhoršenie správania žalovaného od začiatku pandémie, v zmysle jeho slovnej agresie. Spolunažívanie so žalovaným je nebezpečné, pretože pod vplyvom alkoholu sa mu extrémne mení povaha, z pokojného človeka sa stáva neznášanlivý agresor. Počas konverzácie s políciou bol opäť žalovaný agresívny a osočoval, urážal aj príslušníkov policajného zboru.

4. V doplnení vyjadrenia k odvolaniu žalobkyňa predložila listinu o ORPZ v Skalici, Obvodné oddelenie Policajného zboru Halíč, sp. zn. ORPZ-SI-OPDP3-2021/003245, preukazujúcu výsledok dychovej skúšky žalovaného v rozhodný deň (7.7.2021), kedy bola nameraná hodnota 1,23 mg/L, t. j. 2,46 promile alkoholu. Ak by príslušníci polície nezasiahli proti žalovanému, ktorý odmietol podpísať potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija a aj zápis o dychovej skúške, čo preukazuje svojvôľu žalovaného, bez rešpektu príslušníkov polície, hrozil by fyzický útok žalovaného.

5. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potreba bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

8. Podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „ústavy“) nikoho nemožno mučiť, ani podrobiť krutému, neľudskému, či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

9. Podľa čl. 19 ods. 1, 2 ústavy každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena a každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

10. Podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 209/1992 Zb., ďalej len „dohovoru“) nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

11. Neodkladným opatrením sa sleduje procesná ochrana porušeného alebo ohrozeného práva do doby využitia procesných mechanizmov, slúžiacich na realizáciu práva na súdnu ochranu, bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého žalujúca strana žiada. Nepriznáva sa ním žiaden nárok a pri jeho nariaďovaní prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

12. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania.

13. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia.

14. V prejednávanvej veci bolo náležité posúdiť či správanie žalovaného možno považovať za násillie, a to komplexne s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu. Násillie predstavuje zdroj bezmocnosti obeť a súčasne prejav prežívania moci páchatel'a nad svojou obeťou. Je ním každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môže mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Násillím je aj nezabránenie násilliu (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15.12.2012, sp. zn. 5 M Cdo 10/2012).

15. V posudzovanej veci súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, konštatujúc za osvedčené dôvodné podozrenie z násillia žalovaného voči žalobkyni, s poukazom na potvrdenie policajného orgánu o vykázaní žalovaného zo spoločného obydli'a zo dňa 7. júla 2021, spočívajúce v ohrozovaní duševnej integrity a zdravia žalobkyne, formou slovnej agresie a vulgárneho konania, vyhrážaním a zastrašovaním, vyvolávajúcim u žalobkyne obavu o svoje zdravie a život. Vulgárne konfliktné konanie žalovaného smerovalo aj voči spoločnej dcére účastníkov konania. K vykázaniu z domu je príslušník policajného orgánu oprávnený, keď vzhľadom na zistené skutočnosti, najmä predchádzajúce útoky, možno očakávať útok na život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť ohrozenej osoby (§ 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov).

16. Civilný sporový poriadok pritom nekvalifikuje násillie z hľadiska jeho intenzity alebo frekvencie, ktoré by sa vyžadovali pre vydanie neodkladného opatrenia, keďže účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP je zabrániť práve stupňovaniu násillia, ktoré by mohlo mať fatálne následky. Dočasným obmedzením žalovaného vo vstupe do rodinného domu - spoločného obydli'a účastníkov konania, ako správne uvádza súd prvej inštancie, sa poskytne žalobkyni dočasná ochrana pred ďalším násillím zo strany žalovaného, pričom sa jej umožní pokojné bývanie spolu s deťmi v spoločnom obydli'i.

17. K odvolacej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal len zo skutočností tvrdených žalobkyňou a ňou predložených dôkazov, s poukazom na potvrdenie policajného orgánu o jeho vykázaní zo spoločného obydľia, je potrebné uviesť nasledovné.

18. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násilia sa preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené. Ohrozenej osobe sa poskytuje pomerne rýchla ochrana, aby nemusela opúšťať svoje obydľie (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/355/2012). Možno pritom spravidla vychádzať iba z tvrdení strán konania, záznamov polície (v danej veci bolo vychádzané z potvrdenia policajného orgánu o vykázaní žalovaného zo spoločného obydľia zo dňa 07. júla 2021), keďže stanovisko žalovaného je obvykle v zásade protichodné.

19. V posudzovanom prípade bolo protiprávne správanie žalovaného osvedčené predovšetkým potvrdením policajného orgánu o vykázaní žalovaného zo spoločného obydľia, listinami spisového materiálu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Skalici, obvodné oddelenie Policajného zboru Holič sp. zn. ORPZ-SI-OPDP3-2021/003245, týkajúce sa vykázaní žalovaného policajným orgánom, konkrétne zápis o dychovej skúške žalovaného 7.7.2021 (bola nameraná hodnota alkoholu 1,23 mg/L BrAc), záznam o podaní oznámenia žalobkyňou zo dňa 7.7.2021 podľa § 59 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (žalovaný má problém s požívaním alkoholických nápojov, alkohol požíva denne, vulgárne nadáva žalobkyňu, vyhráža sa fyzickým útokom, verbálne útočí aj na dcéru účastníkov, vyčíta im očkovanie, v domácnosti je stres a nepokoj), záznam o podaní vysvetlenia spoločných dcér účastníkov zo dňa 7.7.2021, ktoré potvrdili tvrdenia žalobkyne o verbálnych útokoch, a to aj voči jednej z nich, úradný záznam policajného orgánu zo dňa 7.7.2021 (okrem iného, pri preverovaní udalostí bolo na žalovanom zjavné, že je pod vplyvom alkoholu, odmietal sa vyjadriť k oznámenej udalosti, hliadku obviňoval, že protizákonne osadila zátarasy na hraničných prechodoch).

20. Žalovaný nepoprel tvrdenia žalobkyne o slovnej agresii, vulgárnych nadávkach, vyhrážaní fyzickým útokom, ako ani o požívaní alkoholických nápojov. V odvolaní namietal hodnotenie jeho správania, ktoré sa podľa jeho názoru nevymyká bežným štandardom medziľudského správania, pre ktoré by mohla žalobkyňa pociťovať dôvodnú obavu o svoj život alebo zdravie. Uvedené hodnotenie však bolo vyvrátené predovšetkým úradným postupom policajného orgánu, ktorý je oprávnený vykázať zo spoločného obydľia osobu, u ktorej možno na základe zistených skutočností očakávať práve útok na život, zdravie, slobodu alebo ľudskú dôstojnosť dotknutých osôb. Zápis o dychovej skúške zase preukazoval konanie žalovaného pod vplyvom alkoholu.

21. Žalobkyňa v danom type konania tak (hodnoverne) osvedčila dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (vo veci samej), ako aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov, ktoré zákonom stanovené predpoklady boli v posudzovanej veci splnené, ku ktorému záveru správne dospel aj súd prvej inštancie, ktorý návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

22. Nedôvodná bola aj odvolacia námietka poukazujúca na nedostatočné odôvodnenie napadnutého súdneho rozhodnutia, ako i jeho zmätočnosť. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 163/2015).

23. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré správne aplikoval na prejednávany prípad a vyvodil správne právne závery, ktoré náležite vysvetlil.

24. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 252/04). Rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný,

teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 50/04).

25. Argument žalovaného v odvolaní, že žalobkyni už bola poskytnutá dočasná ochrana prostredníctvom vykázania žalovaného z obydla príslušníkmi policajného zboru, nemohol obstáť, už vzhľadom na skutočnosť, že sám poukázal na tvrdenie žalobkyne o dlhodobom pretrvávajúcom nepriaznivom stave v domácnosti účastníkov v trvaní štyroch rokov, a tiež preukázané požitie alkoholických nápojov, s ktorým je spojený nedostatok sebakontroly žalovaného, výsledkom čoho bolo možné očakávať útok na chránené hodnoty dotknutých osôb v budúcnosti.

26. Za daného stavu dočasné vylúčenie žalovaného z užívania nehnuteľností nepredstavuje neprímeraný zásah do výkonu jeho vlastníckych práv, ako i práva na obydlie, pretože je daný legitímny záujem na zabezpečení ochrany života a zdravia žalobkyne pred násilným správaním žalovaného. Neodkladným opatrením pritom nedochádza k vytvoreniu nenávratného stavu, pretože ide o obmedzenie dočasného charakteru.

27. Poukaz žalovaného na skutočnosť, že žalobkyňa po uplynulú dobu neiniciovala konanie k riešeniu problémovej situácie medzi manželmi (vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyňa uviedla tvrdenie o nefunkčnosti manželského spolužitia a dohode so žalovaným mimo rozvodového konania a následného majetkového vyporiadania, z finančných dôvodov), neznamena, že žalobkyňa násilné správanie žalovaného tolerovala, pričom uvedená skutočnosť neznižuje nebezpečenstvo rizikového správania žalovaného a nemá vplyv na využitie práva žalobkyne na súdnu ochranu (v dôsledku osvedčenia dôvodného podozrenia z násilia).

28. K odvolacej argumentácii žalovaného vzťahujúcej sa na porušenie rovnosti účastníkov konania je potrebné uviesť, že procesná konštrukcia rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia určitým spôsobom zasahuje do princípu rovnosti strán a popiera tradičnú zásahu nech je vypočítaná aj druhá strana, avšak vzhľadom na účel tohto inštitútu ide o zásah legitímny a zákonný. V posudzovanej veci bolo osvedčené, že k neželanému správaniu žalovaného reálne môže dôjsť a jeho uskutočnenie závisí iba od individuálnej vôle samotného žalovaného. Keďže bola osvedčená nepredvídateľnosť správania žalovaného a tiež dané riziko hrozby použitia násilia voči žalobkyni aj v budúcnosti, bola osvedčená potreba neodkladnej úpravy pomerov, v dôsledku čoho nemôže obstáť poukaz žalovaného na neprímeranú ochranu poskytovanú jednému účastníkovi konania na úkor druhého. V prípade, že sa v predmetných nehnuteľnostiach nachádzajú veci potrebné pre výkon podnikania žalovaného, žalovaný netvrdil, že bezvýsledne žiadal o vydanie týchto vecí.

29. Odvolacia argumentácia žalovaného poukazujúca na jeho výlučné vlastníctvo spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam v rozsahu jednej štvrtiny (v dôsledku čoho označil vylúčenie z užívacieho práva jeho výlučného majetku za nezákonné a protiústavné) nebola dôvodná. Účelom inštitútu nevstupovania, zákazu vstupu do domu alebo bytu je eliminovať kontakt páchatela domáceho násilia alebo osoby dôvodne podozrivej z takéhoto skutku s jeho obeťou. Neodkladným opatrením možno osobe, proti ktorej návrh smeruje uložiť, aby dočasne nevstupovala do domu alebo bytu, v ktorom chránená osoba býva. Z formálneho hľadiska nemusí ísť o dom alebo byt, ktorý je podľa predpisov správneho práva evidovaný ako adresa trvalého, či prechodného pobytu chránenej osoby, rozhodujúci je faktický stav užívania obydla za účelom bývania. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je irelevantné, či v prospech povinnej osoby svedčí vlastnícke alebo iné subjektívne právo vo vzťahu k dotknutému domu alebo bytu (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1097 s.). Prípadné obmedzenie výkonu vlastníckeho práva má v tomto prípade legitímny účel, ktorý je do značnej miery zdôraznený verejným záujmom. Samotné obmedzenie je pritom vždy dočasné, čo vyplýva priamo zo znenia právnej normy (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1097 s.).

30. Súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 336 ods. 1, 2 CSP uložil žalobkyni povinnosť podať v lehote 30 dní žalobu vo veci samej (výrok II. napadnutého uznesenia), pričom súčasne vymedzil strany konania (žalobkyňa a žalovaný), ako i predmet konania vo veci samej (o vylúčení žalovaného z užívacieho práva k predmetným nehnuteľnostiam). V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že trvalú úpravu pomerov medzi účastníkmi konania možno dosiahnuť len na základe žaloby vo veci samej, teda

správne vyhodnotil, že neodkladné opatrenie má povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou. Vecná súvislosť s hmotnoprávnym nárokom podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov) bola daná, keďže sa vzťahuje na prípady ak konanie jedného z manželov spôsobuje neznesiteľné spolužitie tak, že pomery v dome druhému manželovi, jeho deťom, či iným blízkym príbuzným bývajúcim v dome, nedovoľujú dom (byť) pokojne užívať, bez strachu o život a zdravie svojej osoby, ako aj ostatných členov domácnosti. Vylúčenie z užívania domu znamená, že súd rozhodne, že druhý manžel, teda aj spoluvlastník, nemôže užívať dom a zakáže sa mu vstup do tohto domu. Tým však nie sú dotknuté práva spoluvlastníka na vyporiadanie podľa platnej právnej úpravy.

31. Právo v týchto prípadoch musí chrániť slabšiu stranu, a to aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva, daním možnosti, aby sa riešili právne situácie takým spôsobom, aby ten z manželov, ktorý zasahuje do práva druhého na pokojný a zdravý život, bol obmedzený aj v takých právach, ako je právo spoluvlastníka na užívanie, či spoluužívanie domu. Zásah do práv vlastníka je legitímny, keďže viac ako vlastníctvo je potrebné chrániť zdravie a život druhého manžela, ako aj členov rodiny bývajúcich v spoločnom obydľí. Skutočnosť, že žalovaný je výlučným vlastníkom ideálneho spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti jednej štvrtiny k predmetným nehnuteľnostiam, môže byť právne významná z hľadiska vyporiadania spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. V prípade žalovaného ide stále o spoluvlastníka k predmetným nehnuteľnostiam a jeho právo na užívanie, či spoluužívanie domu (nejde o vylúčenie užívacieho práva vlastníka k jeho výlučnému majetku).

32. Žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhla obmedziť trvanie neodkladného opatrenia do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, predmetom ktorého je ochrana oprávnenej osoby z dôvodu násillia, či hrozby násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktoré bývajú v spoločnom obydľí. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je preto zrejmý rovnaký predmet ochrany procesného a hmotnoprávného nároku oprávnenej osoby. Žalobkyňa tak preukázala svoj záujem riešiť danú vec s konečnou platnosťou (odvolacia námietka žalovaného bola preto v uvedenom smere neopodstatnená).

33. Vzhľadom na charakter rozhodnutia o neodkladnom opatrení, dokazovanie sa nevykonáva v rozsahu vyžadujúcom v základnom konaní vo veci samej. Postačujúce je dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti o rozhodujúcich skutočnostiach z hľadiska hmotného a procesného práva.

34. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o uložení povinnosti žalovanému nevstupovať do nehnuteľností zapísaných na LV č. 1128 (I.) a v časti o uložení povinnosti žalobkyňi v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať na súd žalobu (II.) ako vecne správne potvrdil.

35. Vzhľadom na potrebu výslovnej úpravy časového limitovania doby trvania neodkladného opatrenia vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, s poukazom na princíp proporcionality a vyváženú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov konania, bol daný dôvod na vymedzenie doby trvania neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vylúčenie žalovaného z užívacieho práva k nehnuteľnostiam. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti trvania neodkladného opatrenia zmenil tak, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vylúčení žalovaného z užívacieho práva k nehnuteľnostiam.

36. O časovom obmedzení trvania neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez návrhu na základe vlastného uváženia. V danom prípade sa samotná žalobkyňa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia na časové obdobie do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Bol preto daný dôvod, aby nielen v odôvodnení, ale aj vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia bolo upravené trvanie neodkladného opatrenia po takto vymedzený čas. Ak žaloba v stanovenej lehote nebude žalobkyňou podaná, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší podľa § 336 ods. 3 CSP. Odvolacia námietka žalovaného o potrebe vymedzenia trvania neodkladného opatrenia vo výroku rozhodnutia bola tak dôvodná.

37. Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, pričom ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie (§ 396 ods. 1 CSP). Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú

náhradu trov konania, musí to byť prevažujúci úspech, teda aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu u jednej zo strán sporu. Pri prevažnom úspechu môže ísť aj o neúspech v pomerne nepatrnej časti, ako tomu bolo v danom prípade. Žalobkyňa bola v konaní pred súdom prvej inštancie úspešná v prevažujúcom rozsahu, keď neúspech spočívajúci v úprave časového limitovania trvania neodkladného opatrenia vo výroku napadnutého rozhodnutia, ktoré pritom žalobkyňa navrhla, avšak nebolo vyjadrené vo výroku napadnutého rozhodnutia, bol nepatrný. Teda žalobkyňa (fakticky úspešná v plnom rozsahu) bola formálne neúspešná len v pomerne nepatrnej časti. Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu.

38. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a ustanovením § 262 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (formálne neúspešná bola len v nepatrnej časti zmeny), preto jej vznikol voči žalovanému, v konaní neúspešnému, nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím podľa § 262 ods. 2 CSP.

39. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.